

KARPE D'IES

18

IES ESCULTOR EN FRANCESC BADIA FOIOS ALBALAT ALBUIXECH
SISÉ CURS
ABRIL DE 2014

ÍNDEX

- 3 l'IES se'n va a esquiar**
- 4 i 5 darrer dia del trimestre**
- 2013**
- 6 i 7 Twitter i l'aforisme filo-
sòfic**
- 8 i 9 presentació del llibre...**
- 10 i 11 XI concurs de fotogra-
fia per a estudiants**
- 12 i 13 activitat del departa-
ment d'Informàtica**
- 14 i 15 english**
- 16 Exposicions plàstiques**
- 17 Les fulles mortes**
- 18 i 19 'Οδὸς διὰ τῆς
Οὐαλεντίας μυθολογικῆς**
- 20 trobada d'escoles en
valencià**

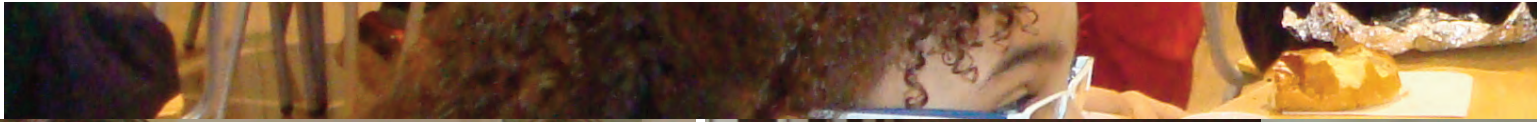
El dimarts vint-i-cinc de Febrer, vora uns quaranta alumnes de l'institut Escultor en Francesc Badia, vam anar a les pistes d'esquí de Javalambre. Després de dues hores de camí vam arribar amb molta il.lusió.

Primer vam arreplegar els esquís o snows llogats i després entràrem a les pistes. Als laterals de la muntanya hi havia pistes verdes (poc pendent), al centre dues més, blaves (gran pendent i s'hi havia de pujar pel telacadira), i per últim per darrere hi havia pistes roges i negres (moltíssim pendent). Cap a les quatre i mitja de la vesprada vam començar a tornar el material i vam anar cap a l'autobús. A l'arribar a Foios tots estàvem molt cansats.

DARRER DIA

DEL TRIMESTRE

2013

TWITTER I L'AFORISME FILOSÒFIC

Podem dir que Twitter ens proporciona un mitjà atractiu i potent per fer filosofia, o una de les tantes maneres d'expressar el pensament filosòfic, l'aforisme.

Amb aquesta intenció hem volgut treballar amb l'alumnat de 1r de batxiller de l'optativa de psicopedagogia alguns dels aforismes més penetrants de la història del pensament i pensar amb ells, i tot això utilitzant Twitter. Els resultats han sigut molt satisfactoris, hem fet filosofia amb els mòbils i hem piulat algun pensament més profund del que normalment fem, i a més a més, ens ho hem passat d'allò més bé. Els resultats els podeu veure a @filobadia, i podreu comprovar com Twitter es converteix d'aquesta manera en mitjà i missatge, contingut i forma i, sobretot, en pensament en estat digital pur.

Repiulat per filobadia

 FUMANDO CON DIOS @RaulGarciaGuija · 8 h
 @filobadia @GemaBueno3 influix malament, degut a que els prejudicis son la venda en els ulls del progrés. #fuckprejuicios

Mostra la con · Respon · Retuitat · Marcat com a preferit · Més · HootSuite

---

Repiulat per filobadia

 Anna Ferran @AnnaRuizJimena · 8 h
 @filobadia els prejudicis ens influeixen de manera molt important, el tindre prejudicis ens fa ser mes dolents i mes cobards i fer mal

Mostra la con · Retuitat · Marcat com a preferit

Repiulat per filobadia

 Rojo Amarillo Morado @JMahederó · 8 h
 @filobadia Els prejudicis influeixen malament a la nostra vida, ja que el ignorant és l'únic que jutja a algú sin saber com és. #Montaigne

Mostra la con · Retuitat · Marcat com a preferit

---

 filobadia @filobadia · 8 h
 @GemaBueno3 Com influeixen els #prejudicis en la nostra manera de viure? #montaigne

Esther @rethse_esther · 5 h

Vols arribar al màxim dels plaers? No patisques hi ho aconseguiràs. Patint no arribes a cap lloc. @filobadia

Expandir

Respon Retuitat Marca com a preferit Més HootSuite

En resposta a filobadia

Anna Bartual Ruiz @AnnaBartual97 · 5 h

@filobadia Per a mi l'amistat es lo mes important, ja que els amics son en les persones en les quals podem confiar.

filobadia @filobadia · 24 h

Totes les grans religions han consistit, en l'essencial, en una lluita contra un cert cansanci i pesantor convertits en epidèmia #nietzsche

Expandir

Respon Esborra Marcat com a preferit Més HootSuite

Gema Bueno @GemaBueno3 · 4 h

@filobadia la religió donava respostes fàcils als sufriments més comuns de les persones #Nietzsche @filobadia

Amaga la con Respon Retuitar Marcat com a preferit Més HootSuite

RETUIT

1

PRÉFERIT

1

Sara Muñoz Diaz @SaraMDiaz96 · 11 h

"@joan_fuster: L'excés de viciosos portaria la caos, però l'excés de virtuosos portaria a l'atonía." @filobadia

Mostra la l Respon Retuitar Marcat com a preferit Més HootSuite

JOSE ZAMORA @josezavalls1 · 11 h

"@joan_fuster: Quan la por ja no és innocent, ja no és por, és covardia." @filobadia

Expandir

Marcat com a preferit

joan fuster @joan_fuster · 17 feb 2012

Obediència és seguretat.

Expandir

Marcat com a preferit

WOLY-KIDS @CekaWalype · 11 h

@joan_fuster @filobadia si sols fas el que et diuen mai tindràs dubte

Amaga la l Respon Retuitar Marcat com a preferit Més HootSuite

PRÉFERIT

El passat divendres dia 17 de gener, a Meliana; la professora Maria Jesús Bolta va presentar el seu llibre "A l'altra banda de les muntanyes". Aquest llibre parla de l'emigració, i per aquest motiu hi van participar tres alumnes del centre de diferents nacionalitats (Gabriela, Arabea i Silviu) per contar la seua experiència. Fou una presentació molt familiar i emotiva.

Álvaro Gómez Expósito 2n Batx

Em dic Silviu Valentin Manolescu i sóc romanés.

Vaig arribar a València, amb els meus pares, l'any 2006; tenia 7 anys. Quan vaig saber que hauria d'abandonar el meu país, no em vaig enfadar amb ells perquè encara era molt xicotet per entendre el que estava a punt de passar-me. Els primers temps de la meua nova vida, tot era diferent: poble nou, casa nova, llengües noves... A més, com que era estiu, no vaig poder fer-me cap amic i em vaig sentir molt sol. Això em va posar una mica trist.

Quan va arribar setembre, va començar l'escola vaig entrar primer de primària. Em va resultar molt complicat comunicar-me amb els altres xiquets i xiquetes perquè jo no sabia quasi parlar ni castellà o valencià. Al cap d'uns quants mesos, però, ja havia après a parlar més o menys i vaig poder relacionar-me amb els meus companys. Em vaig fer una bona colla d'amics i amigues.

Les famílies estrangeres vivim sempre entre dos mons diferents, per dir-ho d'una manera.

En l'un, tenim tota la nostra família, pares, germans, avis, oncles, cosins.... que són els qui t'han vist nàixer, els qui han estat amb tu des de molt xicotet, els qui t'estimen com eres i sempre volen el millor per a tu, els qui parlen la llengua dels teus avantpassats i conserven els costums antics...

En l'altre món, tenim els amics que hem fet en el nou país que ens ha acollit, amb els quals convivim des de fa anys i amb qui hem passat moltíssims bons moments. En "A l'altra banda de les muntanyes", Maria Jesús resumix aquesta situació escrivint açò:

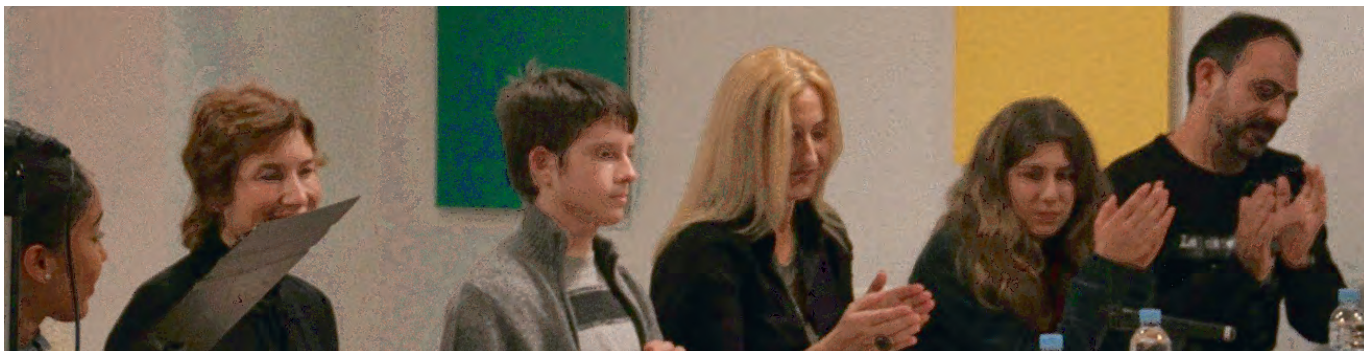
"Vivim entre dos mons, el que tenim a París, i el dels iaïos, el de València. Així i tot, puc afirmar sense por d'equivocar-me que el meu germà i jo som feliços".

Jo també sóc feliç sent d'allà i d'ací.

Em dic Silviu Valentin Manolescu, i ara puc dir que sóc romanés i valencià.

Em dic Gabriela Deyanova Sabeva, i sóc búlgara.

La meua família i jo procedim d'una xicoteta ciutat de Bulgària, i vam vindre a viure a València l'any 2002.

Jo tenia 7 anys i només sabia algunes paraules de castellà. Per tant, els primers dies els vaig dedicar a aprendre l'idioma amb l'ajuda de ma mare. Al principi, estava un poc confosa i perduda perquè tot allò era nou per a mi i estava lluny de ma casa, en un país completament diferent.

A poc a poc, però, m'hi vaig acostumar, i va ser sobretot en començar el col·legi quan em vaig integrar del tot perquè vaig conèixer més persones i vaig fer molts amics.

Ara puc dir que la meua família i jo ens sentim com uns valencians més, tot i que mantenim intacte el contacte amb la part de iaies, oncles, cosins, etc, que es van quedar a Bulgària.

De fet, una de les parts que més m'ha agradat del llibre, és el moment en el qual Teresa torna al seu poble, com tots els estius, i experimenta una sensació de familiaritat i de benestar en retrobar el mateix paisatge i les mateixes persones que havia deixat un any abans. M'identifique amb ella perquè jo sent el mateix quan torne al meu país i abraçe la meua família després de mesos i mesos de separació.

D'altra banda, però, una de les diferències que he observat és que la protagonista parla d'un rebuig cap als immigrants per part de la població. Jo, en canvi, crec que no he tingut mai aquest problema; tant els meus pares com jo ens vam integrar amb rapidesa i facilitat, gràcies sobretot als nostres amics, que sempre han estat disposats a ajudar-nos.

Em dic Gabriela Deyanova, i sóc búlgara i valenciana.

XI Concurs de fotografia per a estudiants

El passat dia 12 de febrer en acte públic es va fallar l'onzena edició del "Concurs de fotografia per a estudiants" que en aquesta ocasió ha estat organitzat conjuntament pels Instituts d'Educació Secundària de Massamagrell, "La Garrigosa" de Meliana, "Francesc Badia" de Foios, "La Patacona" d'Alboraia i Tavernes Blanques amb el tema "L'Horta Nord".

Durant aquests deu anys ha anat creixent molt significativament la participació, que en la present edició s'ha presentat més de 600 fotografies, d'un total de 276 autors, tots ells alumnes d'Educació Secundària Obligatoria, Batxillerat i Formació Professional dels instituts de la comarca.

El lliurament de premis tingué lloc el dimecres, dia 19 de febrer, a les 18:00 hores, a l'IES "La Garrigosa" de Meliana.

Els guardonats en aquesta onzena edició han estat:

Primer premi: "Caiguda d'escala" d'Enric Llàcer Cabrera, IES de Massamagrell.

Segon premi: "Rivalitat Veïnal" de Joana Costa Romeu, SES de Museros.

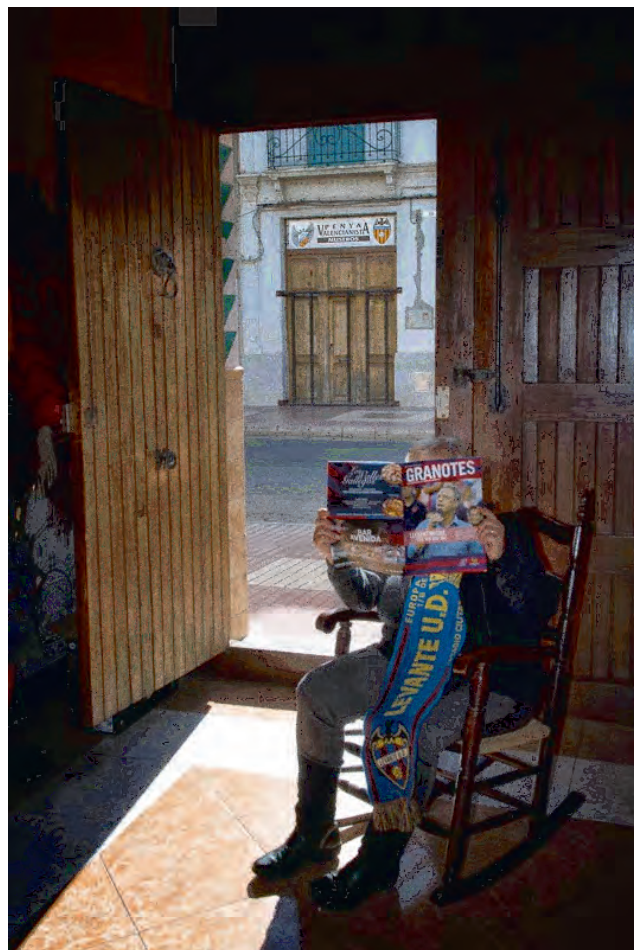
Tercer premi: "El metro, tecnologia a l'Horta Nord" de Samuel Hernández Ramírez, IES de Tavernes Blanques.

Accèssit: "Dolços somnis" de Nathalia Perdomo Vermelles, IES de Massamagrell.

Accèssit: "Passat i present" de Carles Torres Marco, IES "La Garrigosa" de Meliana.

Durant els propers mesos, una exposició itinerant, formada per les 25 millors fotografies, recorrerà els instituts de la comarca. En primer lloc es durà a terme a l'IES de Massamagrell i, posteriorment als IES de Meliana, Foios, Alboraia, Tavernes Blanques i, finalment, Museros.

Les fotos premiades:

La foto de portada és obra d'Àngel Vélez Monzó de 4t d'ESO i ha estat una de les seleccionades del nostre institut a més de les dues que teniu damunt d'aquestes ratlles. de Carles Valls i Bea Casares de 3r d'ESO. Enhorabona a totes i tots!

ACTIVITAT DEL DEPARTAMENT D'INFORMÀTICA

El dia 16/01/2014 l'alumnat d'Informàtica de primer i segon de Batxillerat van realitzar una activitat extraescolar a la UPV on van visitar el Museu de la Informàtica i van poder veure la història més recent de la Informàtica (segona meitat del segle XX), i també el Centre de Càlcul, "el cervell de la universitat", que compta amb sistemes informàtics moderns molt potents.

"En la visita a la Universitat Politècnica de València vam visitar el Museu de la Informàtica i el Centre de Càlcul de la universitat. Al museu vam veure ordinadors de totes les èpoques i formes. Abans, vam veure un vídeo explicant la història de la Informàtica i diversos anuncis. Després vam veure el Centre de Càlcul, que es la part important per a que tot funcione correctament. Va ser una visita molt interessant!"

Jorge Devís

"La excursión fue muy interesante, aprendí bastantes cosas sobre la Informática y su historia. Por otra parte me gustó entrar en la politécnica y ver como se organiza, cosa que me interesa para un futuro."

Sergio Arevalo

"Vaig trobar interessant els diferents ordinadors qui hi havia exposats (per la seua antiguitat) i sobretot em va impressionar quan entràrem a la sala de la universitat on està tot el programari i el maquinari. Les astronòmiques dades em van impressionar i les moltes màquines que hi havia també. Aquesta sala tenia una determinada temperatura i per si de cas es perdia el programari, tenien un altra sala a l'altra part de la universitat igualment preparada (per incendis, atacs terroristes...)"

Ajzay Mejía

"Fuimos a la Universidad Politécnica de Valencia. Vimos un video y luego vimos el museo de la Informática. Lo que más me gustó fue el video y lo que menos que hubiera tantas vitrinas."

Ángel Catalán

"Vam anar a la Universitat Politècnica de València. El primer que vam fer fou anar al Museu d'Informàtica on la xica ens va parlar de la història de la Informàtica i ens va posar un vídeo. Després ens va ensenyar unes vitrines amb els primers ordinadors i discos durs. Quan vam acabar amb les vitrines vam anar a un lloc on es controlava tota la informàtica del Politècnic i ens van ensenyar els supercomputadors. El que més em va agradar fou les vitrines i el que menys on ens van ensenyar tots els cables del Politècnic."

Diana Lacruz

"Esta actividad m'ha agradat perquè la història de la Informàtica és un tema molt interessant. El que més interessant em paregué va ser els anuncis que vàrem vore a la sala d'actes i també quan vàrem al museu els primers ordinadors de la història."

Vicent Badía

ACTIVITAT DEL DEPARTAMENT D'INFORMÀTICA

AN ENGLISH TRIP: BROADSTAIRS, ENGLAND

The trip to Broadstairs is the best I have taken in my life.

The best day was when we went to London because as everybody knows London is a really beautiful and interesting city.

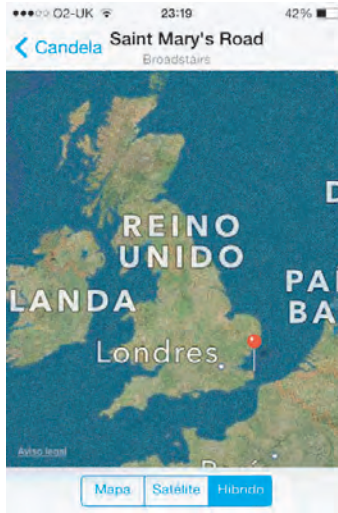
All the activities we did at the school were very good, except for the "street dance". It was boring and I arrived home really tired.

My family was very kind and nice. They talk to me very well so that I could understand what they were saying all the time.

I really enjoyed this trip and I'd like to go back again!!!

Broadstairs was very beautiful and it's a nice place to go.

By: Pepe Domínguez Mercader. 3r E.S.O.

Our trip to England was the best in the world! Broadstairs is a peaceful and a beautiful town to stay in England.

The family we were staying at was kind and the packed lunch was delicious. The houses were better and bigger than in Spain.

The trip to London was fantastic. We went shopping in the centre of the city.

In my opinion Canterbury, which we visited too, is a better place than London because it has the cathedral, which is the most important in England and it is huge.

The journey was fine and I recommend this visit to other people who want to go to England.

By Victor Domínguez Mercader

The trip to England was perfect. We stayed at a town called Broadstairs on the south coast of England. We saw many things. Our host family was nice and good fun. There were three daughters and a cat. The oldest girl was fifteen years old, the youngest was six years old and the one in the middle was ten. At our home there were also two Italian students. They were very nice.

We did a lot of activities. We sang in a karaoke, we performed street dance and we also took a drama workshop. We had classes of English everyday, too.

We took a day trip to London and a half day excursion to Canterbury which was only twenty minutes by train from Broadstairs.

By Mireia Duart Merino. 3r ESO

AN ENGLISH TRIP: BROADSTAIRS, ENGLAND

The trip was awesome. We had fun on the activities after school, as karaoke, drama workshop, street dance and the day trip to London and to Canterbury.

In our family there was the mother, the father and three children, but only two of them lived with us. The mother was a teacher and the father a builder.

In London we saw the most famous buildings in the city like Buckingham Palace, Saint James Park, Trafalgar Square, Westminster Abbey, The Big Ben and the Parliament. We also had a good time when we went shopping to Oxford Street and Covent Garden.

In Canterbury we saw the Cathedral and other famous places of the city.

By Diego Parra and Antonio Poveda. 2 E.S.O

The trip to Broadstairs is the best I have taken in my life.

The best day was when we went to London because as everybody knows London is a really beautiful and interesting city.

All the activities we did at the school were very good, except for the "street dance". It was boring and I arrived home really tired.

My family was very kind and nice. They talk to me very well so that I could understand what they were saying all the time.

I really enjoyed this trip and I'd like to go back again!!!

Broadstairs was very beautiful and it's a nice place to go.

By: Pepe Domínguez Mercader. 3r E.S.O.

On the 8th of March some students from 2nd and 3rd E.S.O. arrived in England, in Broadstairs. That afternoon we met the families we were staying at and we talked about the towns, the costumes in Spain and in England etc.

The next day we went to London by train. We visited the Houses of Parliament, the London Eye, Buckingham Palace, Piccadilly Circus and other monuments. After that, we had lunch at Saint James Park and we went shopping for presents for our family and for us in Oxford Street.

On Monday morning we had classes and in the afternoon we went to the beach and we did a quiz game to get to know the town, Broadstairs. In the evening we had an activity of karaoke and we sang with the Italian students. The next day, we had classes in the morning and in the afternoon we did some sports in the park behind the school. In the evening we had a dance class at Charles Dickens school. On Wednesday morning we had our last classes with our teacher, Spencer. In the afternoon we visited Canterbury (Canterbury's Cathedral, the River stones...) and in the evening we participated in a drama workshop.

Finally, on Thursday afternoon we left Broadstairs and went to Gatwick airport to take the plane to Alacant and there we took a bus home and we arrived at our High School really late and very tired.

In our opinion, it was an exciting trip!!!

By: Patro Folch, Juan Cruz Martínez and Ariadna Aranda. 2nd E.S.O.

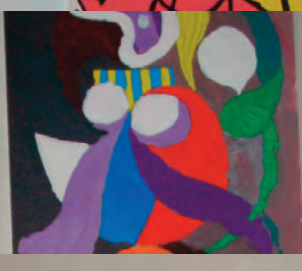
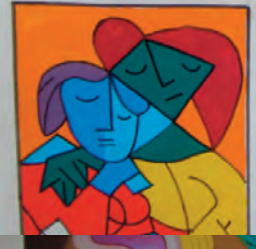
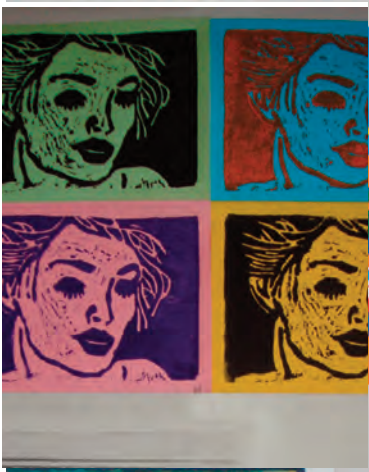
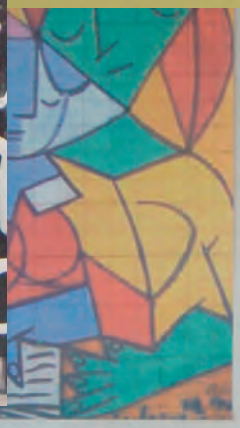

EXPOSICIÓN
DE TRABAJOS
REALIZADOS POR
ALUMNOS DE 4ºESO
DE PLÁSTICA
CURSO 2013 - 2014
ORGANIZA: DEPARTAMENTO
DE DIBUJO.

Falles
2014
València
14-19
de ma

EXPOSICIÓN
Selección de
TRABAJOS sobre **EL
COLOR**
CÍRCULO CROMÁTICO y DEGRADACIONES o ESCALAS...
GAMAS, FRÍOS-CÁLIDOS, COMPLEMENTARIOS...
INTERPRETACIÓN DE OBRA DE ARTE.

En francès i en la nostra llengua

les feuilles mortes

Oh! je voudrais tant que tu te souviennes
Des jours heureux où nous étions amis.
En ce temps-là, la vie était plus belle,
Et le soleil plus brûlant qu'aujourd'hui.
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle,
Tu vois, je n'ai pas oublié.
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle,
Les souvenirs et les regrets aussi.
Et le vent du Nord les emporte,
Dans la nuit froide de l'oubli.
Tu vois, je n'ai pas oublié
La chanson que tu me chantais...

C'est une chanson qui nous ressemble,
Toi qui m'aimais, moi qui t'aimais.
Nous vivions tout les deux ensemble,
Toi qui m'aimais, moi qui t'aimais.
Mais la vie sépare ceux qui s'aiment,
Tout doucement sans faire de bruit.
Et la mer efface sur le sable
Les pas des amants désunis.

Les feuilles mortes se ramassent à la pelle;
Les souvenirs et les regrets aussi.
Mais mon amour silencieux et fidèle
Sourit toujours et remercie la vie.
Je t'aimais tant, tu étais si jolie.
Comment veux-tu que je t'oublie ?
En ce temps-là, la vie était plus belle
Et le soleil plus brûlant qu'aujourd'hui.
Tu étais ma plus douce amie
Mais je n'ai que faire des regrets.
Et la chanson que tu chantais,
Toujours, toujours je l'entendrai !

les fulles mortes

Oh! Voldria tant que et recordares
Dels dies feliços quan érem amics
En aquell temps la vida era més bella
I el sol cremava més que avui
Les fulles mortes es recullen amb pala
Ja veus que no he oblidat...
Les fulles mortes es recullen amb pala
Els records i els enyors també...
I el vent del Nord se'ls emporta
En la nit freda de l'oblit
Ja veus, no he oblidat
La cançó que tu em cantaves

És una cançó que ens acosta
Tu em volies, et volia jo
I ho vivíem tot tots dos ensems
Tu em volies, et volia jo
Però la vida separa aquells que es volen
A poc a poc sense soroll
I la mar esborra en la sorra
Emprentes d'amants desunits.

Les fulles mortes es recullen amb pala
Els records i els enyors també...
Però el meu amor silenciós i fidel
Somriu sempre i agraeix la vida
T'estimava tant, eres tan bonica
Com vols que t'oblidi?
En aquell temps la vida era ben bonica
I el sol cremava més que avui
Tu eres l'amiga més dolça...
Però ja només et podré enyorar
I la cançó que cantaves
Sempre la sentiré

Jacques Prévert

Traducció feta pel professor Javier Montero

SAMBORI 2014

EL TREBALL PRESENTAT AL PREMI SAMBORI EN LA CATEGORIA DE 1r CICLE D'ESO HA REBUT UN DELS PREMIS QUE ESCOLA VALENCIANA ATORGAVA.

LA GUANYADORA ÉS LA NOSTRA COMPANYYA I ALUMNA DE 2n B DE L'ESO, AIDA HURTADO, AMB L'OBRA " TOT EL QUE VEIG ÉS OR "

LA PODEU LLEGIR EN AQUESTA ADREÇA D'INTERNET:
<http://karpedies.blogspot.com.es/2014/03/narracio-guanyadora-del-concurs-sambori.html>

Ώδὸς διὰ τῆς Οὐαλεντίας μυθολογικῆς

El dia 18 de desembre, un dimecres qualsevol, les classes de grec i llatí de 1r de Batxillerat vam anar d'excursió a la magnífica València mitològica.

La primera parada d'aquesta excursió fou a la Glorieta, on hi ha una estàtua de Tritó, un déu marí fill de Posidó i de la nimfa Amfitrite. Al principi era una personificació de la remor de les onades, que provocava bufant una closca de cargol de mar. Els antics l'imaginaven com un home barbat, de pell blava, amb una cua de peix a partir de la cintura. Unint-se a diferents nimfes marines, engendrà tota una estirp de tritons que heretaven les característiques del pare.

Tot seguit, vam estar passejant i vam entrar a la Plaça d'Alfons el Magnànim, on està situada l'estàtua de Posidó (en grec, Ποσειδῶν, que té el seu nom equivalent en la mitologia romana, Neptunus). Aquesta estàtua porta a la mà un trident. Era el déu dels oceans. Malgrat ser el rei dels mars mai no es traslladava en vaixell i solia moure's amb una quadriga impulsada per dofins. Els seus atributs són el cavall i el trident. Estava casat amb la nimfa Amfitrite.

Després d'una estona contemplant Posidó, vam anar carrer amunt fins arribar a l'antiga Universitat de València, La Nau, on vam estar contemplant l'estàtua de Joan Lluís Vives i les distintes columnes d'estils diferents.

Quan vam eixir de la Universitat La Nau, ens vam endinsar per un carrer on hi ha algunes de les botigues més cares de tota València. El que més ens va sorprendre és una botiga que tenia el nom en francès d'un déu, Hermès, de qui parlarem més endavant.

Després d'aquesta petita curiositat va manar directes al Palau del Marquès de Dosaigües. Aquest palau és un dels edificis civils d'estil barroc i rococó més significatius de la ciutat de València. A la façana podem trobar els Atlants, que són suports amb forma d'homes musculosos i normalment gegants que ocupen el lloc d'una columna. El nom d'Atlants deriva del tità Atlas.

A continuació, va manar a la Plaça de Rodrigo Botet, on es troben les tres Càrites (o Gràcies), que són filles de Zeus i de la nimfa Eurínome. Representaven l'alegria i la bellesa, formaven part del seguici dels déus olímpics, especialment d'Afrodita, i de vegades es troben formant cor amb les Muses, ja que es considerava que també influïen en les creacions de l'esperit. Eren anomenades Aglaia, Eufrosine i Talia.

Vam marxar de la Plaça de Rodrigo Botet i ens vam dirigir al carrer de Sant Vicent Màrtir, on vam contemplar una columna en forma de dona, que es diu Cariàtide.

Tot seguit, ens conduïren a la Plaça de la Reina, on vam observar un edifici on hi ha les Mènades (o Bacants), dones que seguien Dionís, el déu del vi, i, en un estat de frenesí, celebraven els seus rituals amb cançons, danses i música a la muntanya.

Vam fer un descans de mitja hora a la Plaça de la Mare de Déu, on vam observar la Cornucòpia, un element clàssic amb el qual, com a símbol de riquesa, s'identificava la València de l'antiguitat. De fet, aquest símbol apareix en les monedes romanes de la ciutat de València. Segons el mite, mentre Zeus, de menut, jugava amb la cabra Amaltea a Creta, li trencà una banya i, per compensar el dany, va donar aquesta banya a les nimfes de l'illa amb l'ordre que la mantingueren sempre plena amb tota mena de fruits. I aquest és l'origen de la cornucòpia, que esdevingué així símbol de riquesa. També vam observar les representacions de l'antiga moneda de València amb el símbol de la cornucòpia als panells publicitaris de la ciutat.

A continuació, vam caminar fins arribar al Pont de Fusta, on vam parar a contemplar les Esfinxs, representades com unes lleones amb cap i pit de dona. Recordarem que la deessa Hera, per venjar una ofensa de Laios, el rei de Tebes, l'envià a unes muntanyes a prop de la ciutat, on assaltava els caminants i els plantejava un enigma: "Quin és l'animal que al matí camina amb quatre potes, al migdia amb dues i al vespre amb tres?" I si no sabien respondre, els matava i els devorava.

Vam estar una estona caminant fins que arribàrem al Museu de Belles Arts, on vam contemplar diverses escultures i pintures de temàtica clàssica i de diferents èpoques.

Vam anar al Jardí de Montfort, on vérem diverses escultures dels déus, entre les quals hi havia Hermes i Eros, i recorreguérem el Laberint que hi ha al jardí.

Per acabar, vam anar a l'avinguda de Blasco Ibáñez, on està situada l'estàtua d'Atena, la deessa de la intel·ligència i de les arts. Va nàixer ja gran i armada després que la nimfa Metis, la seua mare, fóra engolida per Zeus quan estava embarassada, temerós que el fill que havia de tenir no el destronara. Al cap d'un temps, el déu va sentir un fort mal de cap, va ordenar a Hefest que li l'obriera amb una destral i del cap trencat va eixir Atena amb l'elm, la llança i l'escut. El seu santuari principal era el de l'Acròpolis d'Atenes, amb el Partenó com a temple destacat. A València protegeix les facultats de la Universitat.

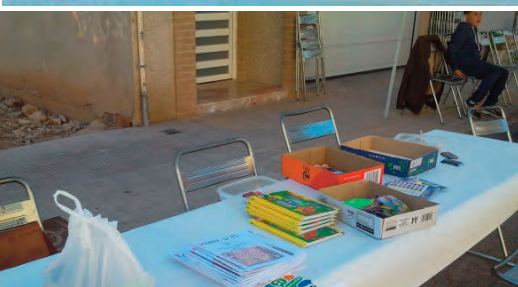
Esther Torres, Anna Bartual i Sandra Muñoz, 1r BAT PEV

Aquest darrer 6 d'abril, a Vinalesa, hem celebrat la Trobada d'Escoles en Valencià. Com no podia ser d'una altra manera, el nostre institut hi ha participat muntant tres tallers: EL COLOM EQUILIBRISTA, MAQUILLATGE I POLSERES COLORAINES.

Malgrat la calor, ha estat un dia fantàstic, ple de gent (els nostres tallers han triomfat) i a totes i a tots ens ha quedat una sensació molt bona. Pel Valencià i per l'educació. Gràcies a totes les persones que hi heu col·laborat.

